

Reklama sztuki a może sztuka reklamy? Co właściwie przedstawia film Oskara Dawickiego pt. „Telezakupy”?

Czas:

2 godziny lekcyjne

Cele lekcji:

Po zajęciach uczeń będzie umiał:

- twórczo interpretować obrazy filmowe,
- dostrzegać związki między językiem filmu i sztuk plastycznych,
- formułować wypowiedzi, argumenty i wnioski związane z omawianym tematem.

Metody pracy:

elementy heurystyki, praca w grupach, dyskusja, metoda „złote myśli”, praca z filmem

Słowa kluczowe:

artysta, sztuka, gratis, reklama, dzieło sztuki, oferta specjalna, zniżka, dzieło konceptualne

Materiały pomocnicze:

karta pracy, odpowiedzi do karty pracy.

Przebieg lekcji:

1. Zapisz na tablicy słowo „telezakupy” i poproś uczniów, aby wyjaśnili pojęcie i podali wszystkie skojarzenia, jakie mają z tym słowem. Zadbaj o to, aby każdy uczeń wypowiedział się, nawet, jeśli skojarzenia będą się powtarzały. W razie konieczności uzupełnij wypowiedzi. Podsumowując zadanie, nawiąż do pierwszego członu tematu lekcji i zapytaj uczniów, jak go rozumieją.
2. Zapytaj uczniów, jakie informacje wyszukali na temat Oskara Dawickiego w ramach pracy domowej. Przedstaw uczniom plan dalszej części zajęć, zapowiadając, że obejrzą film Oskara Dawickiego pt. „Telezakupy”.
3. Podziel uczniów na grupy (4-5 osób) i rozdaj im karty pracy, które powinni uzupełnić w trakcie projekcji. Poinformuj uczniów, że ostatnia kolumnę uzupełnią dopiero po wspólnej dyskusji.
4. Po projekcji filmu ze strony internetowej Filмотeki Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie (<http://artmuseum.pl/filmoteka/?l=0&id=382>) zapytaj uczniów o ich wrażenia. Następnie poproś o odczytanie informacji, jakie zanotowali na kartach pracy. Poprowadź rozmowę tak, aby uczniowie sami nawzajem uzupełniali swoje wypowiedzi. Na koniec poproś uczniów o ustalenie poszczególnych etapów reklamy/filmu.
5. Zaprezentuj uczniom ponownie fragment filmu dotyczący obrazów Bujnowskiego i Dawickiego (początek sceny 00:59 – 01:42) w celu analizy sceny. Poproś uczniów, aby w grupach dokonali analizy filmowych środków wyrazu np. rodzaj planów filmowych, montaż, podkład muzyczny. Zapytaj, jak efekt dzięki tym formom został osiągnięty w filmie?
6. Na zakończenie pierwszej lekcji poproś uczniów o nagranie teleraklami (ok. 1 min), w której będą zachęcali do kupna obrazu składającego się z samej ramy. Jeżeli uczniowie wyrażą chęć, mogą odegrać scenę „na żywo” podczas lekcji (czas również ok. 1 min.).
7. Na kolejnych zajęciach obejrzyj z uczniami nagrane przez nich filmy lub odegrane sceny. Następnie

omów z uczniami wszystkie pomysły i zapytaj o towarzyszące im odczucia. Zapytaj ich, jak wykorzystanie samej ramy od obrazu umożliwiło im ukazanie „treści” samego obrazu?

8. Następnie zapisz na tablicy „złotą myśl” pochodzącą z filmu Oskara Dawickiego: „Krzeseła nie służą tylko do siedzenia, ale i do myślenia.” A. Szymczyk. Zapytaj uczniów, jak interpretują słowa.

9. Następnie zainicjuj rozmowę na temat różnorodności pojęcia „sztuka” w odniesieniu do obejrzanego filmu. Nawiąż do tematu lekcji „Reklama sztuki a może sztuka reklamy?”. Możesz pomóc uczniom pytaniami, np.

Do czego zachęca lub zniechęca telereklama?

Jaką rolę pełni artysta w filmie Dawickiego?

Jakie emocje wywołuje film?

Co jest dziełem sztuki w obejrzanym filmie?

10. Podsumowując dyskusję, zapytaj uczniów, czy interpretacja filmu po przeprowadzonej analizie filmu pokrywa się z ich pierwszymi wrażeniami po jego obejrzeniu.